عدم تغییر در هالیوود، زمانی که همه چیز در تغییر است
از نظر استوارت هال[1]

مترجمین: علیرضا شریف[2]
ابتسام رضوی دینانی[3]

چکیده

مطالعه استوارت هال در مورد فرهنگ، نمایش، ایدئولوژی و برتری، هالیوود را به عنوان یک موسسه فرهنگی قلمداد می‌نماید که اطلاعات مربوط به ارزش‌ها و هنجارهای جامعه آمریکا را درونسازی و سپس برونسازی می‌نماید. مباحثات کنونی در مورد تنوع و تفاوت در هالیوود گویای تعارض‌های اجتماعی وسیع‌تر هستند. در مطالعه تجربی حاضر در بین سالهای 2014-2015، اخبار مربوط به هالیوود با محوریت موضوع زیر مورد بررسی قرار گرفتند: فقدان تنوع در محصولات سینمایی/تلویزیونی و در عین حال گرایش روز افزون تلویزیون به سمت تنوع (عدم حضور اقلیت‌های قومی و نژادی در برنامه‌های سینمایی و تلویزیونی و در عین حال گرایش روز افزون به نمایش این افراد در صفحه نمایش). به این ترتیب سه چارچوب استدلالی زیر مشخص شدند:

استثناگرایی هالیوود، ضرورت اقتصادی و نژاد پرستی و جنسیت گرایی نهادی. در نهایت با استناد به سریال East los High ساخته Hulu تحول دیجیتالی در تلویزیون و مدل‌های نوآورانه در تولید و عرضه مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی: استوارت هال، هالیوود، نژاد، قومیت، برتری.

http://www.rooznamenegarielectronic.ir/
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

[1] این عنوان ترجمه مقاله ایست با عنوان:
#OscarsSoWhite: how Stuart Hall explains why nothing changes in Hollywood and everything is changing

[2] دانشجوی دکتری، علوم ارتباطات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی mr.alireza.sharif@gmail.com
[3] استادیارگروه ارتباطات دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک razavidinani@yahoo.com

مقدمه:

چه کسی مسئول است؟ آکادمی به دلیل عدم معرفی و نامزد شدن Selma در گروههای مختلف مورد انتقاد شدید قرار گرفت، اما آکادمی بیش از هالیوود ریپورتر اقدام به تهیه و ساخت فیلم نکرده بود: آن فقط صرفاً فیلم‌هایی را به رسمیت می‌شناسد که در این صنعت ساخته می‌شوند. توضیح استفان گالووی سردبیر هالیوود ریپورتر در رابطه با جنجال مربوط به جلد مجله که برای کنفرانس سالانه خود تصویری از کلیه دست اندرکاران و عوامل اسکار سفید را به تصویر می‌کشد. گزارش جامع آننبرگ در مورد تنوع در برنامه‌های سرگرمی (CARD) و فیلم‌های هالیوود در سال 2015، برنامه‌های تلویزیونی و سریال‌های دیجیتالی گویای آن است که اگرچه روز به روز بیشتر شاهد حضور زنان در مقام نویسنده، آفریننده و کارگردان تلویزیونی هستیم، اقلیت‌های نژادی و قومیتی همچنان از قلمروی سینما و تلویزیون دور مانده‌اند (اسمیت، شویتی و پیپر، 2016). گزارش CARD حاکی از آن است که هالیوود همچنان حکم کلوب مردان بلند قد و سفید پوست را ایفا می‌کند که در آن هیچ کاری برای زنان و اقلیت‌های قومی و نژادی وجود ندارد (اسمیت و همکاران، 2016؛ صفحه 16). در رابطه با تنوع و تفاوت در میان سیاستگذاران و تصمیم گیران و همچنین در حوزه‌های تولید، ایفا و محتوا، هالیوود بر اساس برتری نژادی و قومیتی خود و همچنین تغییرات ساختاری روز افزون تعریف می‌شود. واقعیت این است که در صنایع سرگرمی مخاطبان، بازیگران، تهیه کنندگان و مجریان رنگین پوست همچنان از این صنعت محروم بوده و جایی در صفحه نمایش ندارند (اتحادیه کارگردانان آمریکا، 2015؛ هانت و رامون، 2015؛ هانت، رامون و تیران، 2016؛ نگرون-مانتانر، 2014؛ اسمیت-شویتی و پیپر، 2014؛ اسمیت، شویتی و پیپر، 2015؛ اسمیت، شویتی و پیپر، 2016).

با استناد به فقدان تنوع، مناسب‌ترین سؤال این نیست که "مقصر کیست؟" بلکه باید پرسید: چرا در خلال چند دهه اخیر، دهه‌ای که مهمترین مشخصه آن انتخاب فردی با نژاد آفریقایی-آمریکایی به عنوان ریاست جمهوری آمریکا و تغییر در وضعیت جمعیت شناختی این قاره است و طی آن اقلیت لاتینی به پرجمعیت‌ترین گروه اقلیت قومی/نژادی در آمریکا تبدیل شده است، سرعت تغییر و تحول در هالیوود چنان آهسته است؟ مقاله حاضر با استناد به مطالعه استوارت هال که با محوریت فرهنگ، بازنمایی، ایدئولوژی و برتری انجام شده و هالیوود را نوعی موسسه فرهنگی می‌داند که ارزش‌ها و هنجارهای جامعه آمریکا را درونسازی و سپس برونسازی می‌نماید انجام شده است. با توجه به اینکه هالیوود به عنوان یک موسسه فرهنگی شناخته می‌شود، اعتراض در مورد فقدان تنوع در هالیوود گویای تعارض‌های اجتماعی گسترده در مورد وضعیت متغیر قومیت، نژاد و جنسیت می‌باشد. با توجه به موفقیت پانزده ساله فعالیت نظارتی ائتلاف رسانه

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

چند قومیتی (MEMC)، ظهور افرادی همچون Shonda Rhimes و سایر تهیه کنندگان رنگین پوست منادی آغاز تغییرات قابل توجه و ایجاد فرصتی ایده آل برای حضور اقلیت‌های قومی و نژادی آمریکا حداقل در تلویزیون می‌باشد. مقاله تجربی حاضر با استناد به اخبار مربوط به هالیوود سعی دارد پاسخی برای پارادوکس هالیوود ارائه دهد- فقدان تنوع در محصولات سینمایی و تلویزیونی و گرایش روز افزون تلویزیون به سمت نمایش تنوع جمعیتی در صفحه نمایش. در این مطالعه سریال East Los High (ELH) به عنوان نمونه برای تأمل در تحول دیجیتالی تلویزیون و مدل‌های نوآورانه در تولید و ارائه انتخاب شده است.

روش شناسی

در مقاله حاضر برای بررسی پارادوکس تنوع در هالیوود و احتمال تحول ناشی از تغییر دیجیتالی در تلویزیون از استراتژی سه گانه استفاده شده است. اول مقاله به صورت مختصر به تبیین وضعیت کنونی حضور اقلیت‌های در هالیوود، تغییرات جمعیت شناختی آمریکا و مطالعات صنعتی و علمی اخیر می‌پردازد. همانطور که هال (1986) استدلال می‌نماید برای معنی بخشی به تفاوت‌های قومیتی، نژادی و جنسیتی لازم است تحلیل فرهنگی وارد روند اختصاصی و تاریخی تولید محصولات فرهنگی شود. سپس اطلاعات جمعیت شناختی و مطالعات صنعتی موجود در اخبار و پوشش خبری در فصل تلویزیونی 2015-2014 مشخص و ارائه شده است.

در این مقاله با استناد به مطالب هال در مورد برتری و ایدئولوژی، استدلال‌ها و مطالب نوین در مورد تنوع در تلویزیون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. از همه مهمتر آنکه اخبار، مقالات و محتوای سرمقاله از پایگاه داده اخبار Lexis-Nexis در بازه زمانی ژانویه 2014 تا ژانویه 2016 (دو دوره مقدماتی تلویزیونی) با استفاده از کلید واژه‌های "تنوع و تلویزیون" گردآوری شدند. بعد از حذف مطالب تکراری، نمونه‌ای متشکل از 53 مقاله نظیر هالیوود ریپورتر و واشنگتن پست مورد تحلیل قرار گرفتند. در روند تحلیل چارچوب‌های استدلالی موجود در داخل متن شناسایی شدند. با توجه به اینکه رسانه‌های خبری مانند منبع اطلاع رسانی فرهنگی عمل می‌کنند و در عین حال از زمینه تاریخی معاصر اطلاعات لازم را کسب می‌کنند، مطالعه مطالب مربوط به تنوع و تفاوت در هالیوود اطلاعات ارزشمندی در مورد جریان‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی معاصر در اختیار ما قرار می‌دهد (هال، 1997؛ مولینا-گازمن، 2010). تحلیل گفتمان‌ها و مباحثات مربوط به تنوع در هالیوود به ما کمک می‌کند به بینشی جامع در مورد تنش‌های تسلط جویانه و برتری جویانه در این صنعت فرهنگی دست یابیم.

http://www.rooznamenegarielectronic.ir/

در نهایت در بخش پایانی مقاله حاضر با استناد به سریال East Los High (2013-تاکنون) در مورد آینده نمایش‌های قومیتی و نژادی در محیط دائم التغییر تلویزیون بحث خواهیم نمود. در پاییز 2015 چهار مصاحبه تلفنی ساختار نیافته با تهیه کننده اجرایی، مجری برنامه، تولید کننده/نویسنده و نویسنده محتوای دیجیتالی/تلویزیونی انجام شد. در تابستان 2015 در جلسه‌ای با حضور تولید کنندگان شرکت نموده و گفت وگویی غیر رسمی با دو نفر از اعضای پژوهش، توسعه و کارکنان رسانه‌های اجتماعی داشتم. همچنین شخصیت‌ها، داستان و محتوای آنلاین دو فصل اول تجزیه و تحلیل شده است (2013 و 2014). مصاحبه باعث شد اطلاعاتی در این مورد کسب کنیم که چرا تولید کنندگان محتوای برنامه‌ها تصمیم گرفته‌اند به جای استفاده از شبکه سنتی تلویزیون از پخش زنده اینترنتی استفاده کنند؟ افزون بر این مذاکرات و تحلیل متنی به احتمالات نمایشی اشاره دارند که توسط روند انتشار و مدل تولید نمایش تلویزیونی ایجاد شده‌اند. مطالعه موردی امکان تأمل و اندیشه در مورد نمایش‌های قومیتی، نژادی و جنسیتی در تلویزیون معاصر را فراهم می‌آورد.

میراث استوارت هال: نظریه پردازی در مورد تنوع در هالیوود معاصر

در بخش بعد نوشته‌های هال در مورد ایدئولوژی، بازنمایی (نمایش) و برتری در هم ادغام شده است تا چارچوبی نظری برای مطالعه موارد زیر فراهم آید:

1- یکنواختی قومیتی، نژادی و جنسیتی تاریخی در هالیوود

2- تقابل گفتمان‌های عمومی پیرامون تنوع در هالیوود

3- گرایش دیجیتالی در ساختار و محتوای هالیوود

مطالعه هال تأثیر بسزایی بر توسعه مطالعات فرهنگی با محوریت بازنمایی‌های رسانه‌ای، مخاطبان و تفاوت‌های قومی نژادی داشته است. از همه مهمتر آنکه هال بازنمایی فرهنگی را به شکل مجموعه پیچیده‌ای از فعالیت‌های تولیدی و تفسیری مفهوم پردازی می‌کند که بر اساس ارزش‌ها و هنجارهای جامعه شکل گرفته و به تبع آن با مفهوم اجتماعی در هم آمیخته است. بنابراین هالیوود به عنوان یکی از مطرح‌ترین و برجسته‌ترین تولید کنندگان نمایش‌های فرهنگی، بهترین حوزه برای بررسی مجادلات معاصر در مورد تفاوت‌های قومیتی، نژادی و جنسیتی و تأثیر این تعارضات بر تغییر در روابط قدرتی گسترده‌تر می‌باشد. هال در طی دوران پژوهشی خود اقدام به برجسته سازی اهمیت سیاسی مطالعه نمایش‌های رسانه‌ای با تفاوت‌های قومیتی، نژادی و طبقه‌ای نموده است. اگرچه هال چندان به انواع هویت اشاره نکرده است، در مطالعه حاضر

http://www.rooznamenegarielectronic.ir/

جنسیت و جنسیت گرایی نیز وارد بحث شده‌اند، زیرا این دو مقوله وجه مشترک زیادی با سایر تفاوت‌ها دارند (مولینا-گازمن و کاچو، 2014).

تفاوت، نمایش و قدرت

هال برای بررسی نمایش‌های قومیتی و نژادی که در رسانه‌ها به عنوان فضای فرهنگی مهم برای تحلیل قدرت اجتماعی و سیاسی معرفی شده است، رویکرد مطالعه فرهنگی را پیشنهاد می‌کند: مطالعات فرهنگی به من در درک این مسئله کمک کرده‌اند که رسانه نقش مهمی در شکل گیری چیزهایی که بازتاب می‌دهند ایفا می‌کند. این آن چیزی نیست که در جهان بیرون، بیرون از اینجا وجود داشته باشد؛ چیزی که به دور از گفتمان‌ها و استدلال‌های نمایشی و بازنمایی وجود دارد. آنچه که به منزله "بیرون" تلقی می‌شود، بر اساس روشی که ارائه و عرضه می‌شود تشکیل و تعیین می‌شود. (1992، صفحه 14).

در نتیجه اگر رسانه جامعه را تشکیل دهد و تحت تأثیر جامعه تشکیل شود در این صورت مطالعه ساختارها و نمایش‌های هویت نژادی و قومیتی هالیوود اطلاعاتی در مورد تعارض کلی با محوریت تفاوت‌های وضعیت فرهنگی و اجتماعی در اختیار ما قرار می‌دهد.

در واقع عدم پیشروی جدی در روند بازنمایی در رسانه‌ها و تصاویر فرهنگی محبوب از گروههای نژادی مختلف در دهه 1980 و 1990 باعث شد هال در مورد ماهیت پیچیده ایدئولوژی و قدرت در جامعه آمریکا و انگلستان معاصر نظریه پردازی نماید. از نظر هال فقدان تغییر در نمایش میراثی از ایدئولوژی استعماری است (1992، 1997). از همه مهم‌تر آنکه وی چنین استدلال می‌نماید که بازنمایی تاریخی "دگرسازی" از طریق نمایش‌های دو وجهی کلیشه‌ای تفاوت‌های قومیتی و نژادی نشانه‌ای دال بر فشار و کشش قدرت و برتری است. بنابراین ماهیت تغییرناپذیر رسانه محصول همآیندی و هم نشینی جدی تفاوت و قدرت است، چرا که گروههای قومیتی و نژادی اکثریت در دنیای دائم التغییر در صدد حفظ کنترل فرهنگی و سیاسی خود هستند:

ترکیب مضاعف نژادپرستی- که یکی بدون دیگری هرگز وجود ندارد- مقوله‌ای است که می‌توان آن را با تصاویر دیرینه در رسانه‌های جمعی پیوند داد؛ اما مشکل این رسانه‌ها در این است که فیلم‌های سینمایی قدیمی همچنان در حال تولیدند و در نتیجه انواع قدیمی، تکرارها و بی ثباتی قدیمی همچنان در صفحه نمایش تلویزیون‌های آینده ارائه خواهند شد (هال، 1997؛ صفحه 17).

http://www.roozname-negarie-electronic.ir/

به بیان دیگر گرایش رسانه‌های عمومی به یکنواختی و همگنی، ثبات ساختاری و بازنمایی دو تایی دگرسازی نتیجه ضمنی و عینی سوگیری‌ها و تعصبات جنسیتی و نژاد پرستی افرادی است که بر روند تولید چهره‌ها و داستان‌های محبوب نظارت و کنترل دارند.

در چارچوب هال، تغییر در روش بازنمایی، روایت داستانی گفتمان‌های رسانه‌ای امری دشوار است (البته اگر غیر ممکن نباشد)، زیرا تغییر در نظام نمایشی مترادف با تغییر در ساختارهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی است. تغییر نیازمند آن است که از طریق توانمندسازی افراد محروم و در حاشیه از قدرت سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود دست بکشیم. از نظر هال مسائل مربوط به قدرت، تفاوت و نمایش رسانه‌ای برای جوامع دموکراتیک از نظر اخلاقی اهمیت بالایی دارد؛ بنابراین وی از پژوهشگران فرهنگی می‌خواهد:

از هر منبع عقلانی و ذهنی برای درک آنچه که باعث تداوم زندگی ما و جوامعی که در بطن آن زندگی می‌کنیم و عمیقاً از نظر ظرفیتی که برای این تفاوت‌ها دارند ضد انسانی به نظر می‌رسند استفاده کنند (1992؛ صفحات 18-17).

این فراخوان باعث شد مطالعات گسترده‌ای در مورد نمایش قومیت، نژاد و جنسیت در رسانه، مخاطبان اقلیت نژادی و قدرت ایدئولوژیکی در گفتمان‌های رسانه‌ای با محوریت تفاوت‌ها انجام شوند.

ایدئولوژی و برتری

یکی از مهمترین زمینه‌هایی که هال در آن از نوشته‌های گرامشی استفاده کرده است درک این موضوع بوده است که ایدئولوژی به صورت ایده‌هایی تعریف می‌شود که افراد از آن برای درک ساز و کار جهان اجتماعی، جایگاه خود در آن و وظیفه‌ای که بر عهده آنان است و این تعریف هرگز بر اساس طبقه اجتماعی تعریف نمی‌شود، بلکه در بطن تشکیلات اجتماعی تاریخی نهفته است (1985، صفحه 99). در این مقاله با استناد به برداشت هال از ایدئولوژی، به مباحثات مربوط به فقدان تنوع در هالیوود و یکنواختی تصمیم گیران و سیاستگذاران خلاقانه که بنا به مجادلات تسلط جویانه از دیرباز بخشی از تشکیلات اجتماعی جامعه آمریکا هستند پرداخته‌ایم. با توجه به اینکه شکل گیری اجتماعی برخی از توده‌های تاریخی خاص در میان گروهها و طبقات متنوع انجام شده است، در گذر زمان انعطاف پذیر تر شده و دارای وابستگی مضاعف به تلفیق اختیاری این طبقات تابع و فرعی می‌باشد؛ بنابراین همگنی و یکنواختی هرگز دائمی و مطلق نبوده و همواره در شرایط بحرانی می‌باشد (هال، 1986).

http://www.roozname-garielectronic.ir/

بحران سلطه طلب هالیوود

مجادلات معاصر در مورد فقدان تنوع در تصمیم گیران و سیاستگذاران هالیوود، تولید کنندگان محتوا و نمایش‌هایی که ارائه می‌شوند بازتابی از "نقش جامعه مدتی در تعادل بین نیروهای اجتماعی متفاوت در جامعه می‌باشد" (هال، 1986؛ صفحه 8). با توجه به تغییرات جمعیت شناختی پویا در جمعیت آمریکا و مخاطبان رسانه، همگنی و یکنواختی قومیتی و نژادی در هالیوود به عنوان یکی از عرصه‌های جامعه مدنی زیر سؤال می‌رود. به عنوان مثال در شهر نیویورک و لوس آنجلس که اکثریت تولید کنندگان محتوا در آنها ساکن و مشغول فعالیتند، از شهرهای اکثریت-اقلیت هستند و کالیفرنیا ایالتی اکثریت-اقلیت است (دسیلور، 2015). افزون بر این در حال حاضر اقلیت‌های قومی و نژادی 40 درصد از جمعیت آمریکا را تشکیل داده‌اند و متخصصین آمار و جمعیت شناختی چنین پیش بینی می‌نمایند که تا سال 2050 آمریکا کشوری اکثریت-اقلیت خواهد بود (دسیلور، 2015). افزایش تنوع در امریکا و همچنین تلاش فعالان فرهنگی برای نشان دادن این تنوع باعث شده است که هالیوود به یکی از عرصه‌های حیاتی معاصر برای رقابت بر سر قدرت تبدیل شود.

تغییر در ویژگی‌های جمعیت شناختی قومی و نژادی این کشور باعث تغییر در نوع مخاطبان و نحوه تماشای برنامه‌های تلویزیونی و سینمایی توسط این مخاطبان شده است. طبق گزارش اتحادیه سینمای آمریکا (2014) مخاطبان سفیدپوست غیر اقلیت نژادی کمتر از 50 درصد از افرادی را که به سینما می‌روند تشکیل می‌دهند. مردم آفریقایی آمریکایی تقریباً برابر با میزان سهم خود در جمعیت آمریکا و مردم لاتینی بیش از سهم خود در جمعیت آمریکا به تماشای فیلم‌های سینمایی می‌پردازند. در رابطه با تحول دیجیتالی در رسانه، مردم لاتین و آفریقایی/آمریکایی بیش از سایر اقوام از گوشی‌های هوشمند استفاده می‌کنند (لوپز و گونزالس، 2012؛ لوپز و پاتن، 2015؛ پاردو و درس، 2011) و مشابه با مردم آسیایی-آمریکایی ترجیح می‌دهند برنامه‌های تلویزیونی و فیلم‌های سینمایی را در گوشی‌های دیجیتالی خود تماشا کنند (گونزالس، 2014). همچنین مخاطبان آمریکایی- آفریقایی بیش از سایر گروههای جمعیتی از طریق پلتفرم‌های مختلف به تماشای این محتویات می‌پردازند (محتوا مهم است، اما نحوه تماشای این محتوا بر اساس ویژگی‌های جمعیت شناختی متفاوت است، 2014).

نیروهای اجتماعی، اقتصادی و فناوری جمعیت شناختی نقش به سزایی در بی ثباتی همگنی و یکنواختی در هالیوود دارد. در نیویورک، در سال 2014 دولت علیه ائتلاف بین المللی کارمندان تئاتر و صحنه (اتحادیه منطقه 52) شکایتی تسلیم دادگاه نمود که این شکایت نشان دهنده چالشی است از جانب زنان و اقلیت‌های نژادی و قومیتی برای ساختارهای مدوّن و تاریخی آثار

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

خلاقانه رسانه (نیویورک، 2015). در نتیجه این توافق، منطقه 52 که کارمندان فنی نظیر تصویر بردار و تکنسین‌های صدا را به رسانه معرفی می‌کرد موافقت خود را با تجدید نظر در فرآیند استخدام را که بیشتر بر پایه پارتی بازی و خویشاوندگرایی بود اعلام کرده و تصمیم گرفت در روند استخدام اعضای اتحادیه سیاستی مبنی بر ارائه فرصت‌های برابر اتخاذ نماید. بالاترین مقام در سلسله مراتب امور خلاقانه-اتحادیه کارگردانان آمریکا در سال 1985 دادخواستی ناموفق علیه تبعیض جنسیتی علیه کمپانی برادران وارنر و کمپانی صنایع تصویری کلمبیا تسلیم دادگاه نمود. نکته جالب توجه این است که در بازه زمانی سی ساله تعداد زنان کارگردان بعد از شکست این دعوی به نحو قابل توجهی کاهش یافت. این کاهش در تعداد کارگردانان زن باعث شد اتحادیه آزادی مدنی لوس آنجلس آمریکا (ACLU) درخواست خود را مبنی بر بررسی تبعیض در فرآیند استخدام و کارگزینی افراد در استودیوهای فیلم سازی مطرح هالیوود، شبکه‌های تلویزیونی و دفاتر استعدادیابی مطرح نمود (کاچاتوریان، 2015). در واقع ACLU بر اساس مطالعات صنعتی که نشان می‌دادند علیه استخدام زنان و اقلیت‌های قومیتی و نژادی به عنوان مدیران و سیاستگذاران اجرایی، تولیدی کنند، کارگردان، نویسنده، بازیگر و نویسنده فنی تبعیض‌های مشهودی وجود دارد؛ به این فکر افتاد (هانت و رامون، 2015؛ هانت، رومرو و تران، 2016؛ اسمیت، شویتی و پیپر، 2015؛ اسمیت، شویتی و پیپر، 2016).

تعارضات مربوط به هالیوود دارای ارتباط متقابل با چالش‌های سایر نهادهای جامعه مدنی مانند خانواده، کلیسا و آموزش است. کارگردان تلویزیونی تریسی بیرد که بر روی پروژه‌های فیلم سازی مانند ایستگاه فروتویل (2013) و برنامه‌های تلویزیونی مانند Being Mary Jane ساخته BET کار کرده است، چنین استدلال می‌کند که فقدان تنوع در هالیوود نتیجه خطرگریزی اقتصادی است. با توجه به هزینه‌های بالای ساخت فیلم و همچنین شبکه‌های تلویزیونی، سیاستگذاران خلاق بیشتر افرادی را استخدام می‌کنند که آنها را از طریق شبکه‌های اجتماعی می‌شناسند، یا افرادی معتمد و آشنا هستند- افرادی مانند دوستان، خویشاوندان، همکاران قبلی و سایر افرادی که از طریق همکاران معتمد به آنها ارجاع داده می‌شوند: "افرادی که با هم در یک محله زندگی می‌کنند، با هم به یک مدرسه رفته‌اند. فرزندان آنها با هم به یک مدرسه می‌روند و این سیستم ماست". از نظر بیرد این سیستم هالیوود را در مرکز ساختاری قرار می‌دهد که در آن اسکان و آموزش در لوس آنجلس از نظر اقتصادی و نژادی از هم جدا شده است. بنابراین هالیوود یکی از ارکان جامعه مدنی است که وارد بحران "بسیار مهم، تاریخی و موقتی برتری طلبی" شده است (هال، 1986؛ صفحه 16).

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

گفتمان مطبوعاتی با محوریت پارادوکس هالیوود

هالیوود معاصر بین قدرت ساختاری محصولات فرهنگی سفید پوستان مردسالار و تغییرات گسترده در ویژگی‌های جمیعت شناختی، اقتصادی و فناوری گرفتار آمده است. بررسی این روند و پوشش دهی برنامه‌های سرگرمی فرصتی ایده آل برای مطالعه تنش‌های ایدئولوژیکی بین کشش ساختار جنسیتی و نژادی هالیوود و فشارهای وارده جهت تغییر سیستم فراهم می‌آورد. متون مطبوعاتی خود را درگیر مجادلات اجتماعی و سیاسی گسترده در مورد برابری و عدالت اجتماعی در آمریکا کرده‌اند (مولینا-گوزمن، 2010). در این بخش با تحلیل پوشش خبری در سالهای 2014 و 2015 در تلویزیون با محوریت موفقیت برنامه شوندا ریمز به نام ABC Thursday-night lineup (آناتومی گری، رسوایی، فرار از دست قاتل) و برنامه تاریخ ساز "برنامه‌های متنوع" نظیر Fox's Empire، Fresh Off Boat و Black-ish ساخته ABC و CW's Jane the Virgin ،Lifetime's Davious Maids و محصول HULU به زبان اصلی و زبان لاتینی East Los High به بررسی بحران سلطه طلبی در هالیوود خواهیم پرداخت.

در همین زمینه در مورد سه چارچوب استدلالی همبسته بحث شده است:

1- استثناگرایی هالیوود؛ 2- ضرورت اقتصادی؛ 3- نژاد پرستی و جنسیت گرایی نهادی.

مقالات روزنامه‌ای به منزله متون فرهنگی پیچیده‌ای هستند. به استثنای ستون عقاید و سرمقاله، فعالیت‌های روزنامه نگاری مستلزم رعایت عینیت و ارائه چشم اندازهای مختلف است. بنابراین جای تعجب نیست که اکثر مقالات (32 مورد از 35) با استفاده از چارچوب‌های استثناگرایی و ضرورت اقتصادی از مقالات منتقد هالیوود نبوده‌اند. مابقی 22 مقاله عمدتاً شامل مصاحبه، تحلیل خبر و ستون‌ها بوده و آشکارا به انتقاد از نژاد پرستی و جنسیت گرایی در هالیوود پرداخته بودند.

چارچوب استثناگرایی هالیوود

مهم‌ترین چارچوب در مقالات خبری (32 از 35) تأیید بهبود اوضاع در هالیوود بود که این امر از طریق روایت برخی از افراد استثنایی، مخصوصاً موفقیت سه تهیه کننده اجرایی در سال 2014-2015 تحقق یافته بود: لی دانیل (Empire)، پل لی (Fresh off the boat) و شوندا ریمز. این چارچوب در محیط رسانه‌ای نوین که دران داستان موفقیت افراد و محیط فرهنگی که مشوق برندسازی "خود کارآفرین" از اهمیت بالایی برخوردار هستند عمل می‌کند (بانت-ویزر، 2012).

http://www.roozname negarielectroni.ir/

مثال‌هایی شامل داستان‌هایی با عناوینی همچون "دستاورد بزرگ فصل مقدماتی تلویزیون: تنوع" (اوکونل، 2015)، "پاییز 2014 تلویزیون: در نهایت، تنوع تنها مشکل ماست" (برانی، 2014)، "تنوع در تلویزیون؟ واقعی و افسانه‌ای است" (رومانتان، 2015) و "گزارش اقلیت‌ها در مورد اینکه "امپراطوری" چطور برای اولین بار مقوله تنوع را بهبود بخشید (روآرک، 2015) بودند. در حالیکه برخی از این داستان‌ها به سرعت آهسته این تغییر و تداوم کمرنگ جلوه دهی بازیگران و شخصیت‌های افریقایی-آمریکایی، آسیایی-آمریکایی و لاتینی در برنامه‌های تلویزیونی نظیر "ستاره تورنتو: به گیرنده خود دست نزنید" معترف هستند، روز به روز بر تنوع برنامه‌های تلویزیونی افزوده می‌شود، اما همچنان راه درازی در پیش است (وونگ، 2015).

تمرکز ایدئولوژیکی بر افراد و رویدادهای استثنایی منجر به کاهش فشار اجتماعی و سیاسی بر ساختارهای جنسیتی و نژادی هالیوود می‌شود. به عنوان مثال در گزارش خبری در مورد نقش ویولا دیویس در فیلم "فرار از قاتل" به نقل از ریمز چنین نوشته شده است: "تنها روشی که به من کمک کرد ماجرای داستان را درک کنم این بود که خود را در ردیف اول قرار دادم، طوری که گویی من آن را به پیش می رانم" (پسک، 2015). او تلویحاً به سوگیری و تبعیض نژادی و جنسیتی در هالیوود اشاره کرده و در عین حال به برند و عنوان خود حیات بخشیده است. با طراحی داستان‌هایی حول محور موفقیت افراد و برندسازی از خویشتن کارآفرین، متون خبری مباحثات مربوط به جنسیت گرایی و نژاد پرستی صنعتی را به حاشیه رانده‌اند.

چارچوب استثناگرایی در هالیوود به دو روش در پارادوکس هالیوود دخیل بوده است. اول بین نیاز یا تقاضای بازار و بهبود در نمایش تفاوت‌های چند فرهنگی در تلویزیونی و از همه مهمتر افزایش تنوع در مخاطبان رسانه‌های آمریکایی ارتباط برقرار کرده است. دوم نمایش حداقلی گروه‌های محروم و به حاشیه رانده در صفحه نمایش تلویزیون را با پیشرفت اجتماعی یکسان فرض نموده است. در نهایت هر دو این برداشت را به ذهن متبادر می‌سازند که تنوع در هالیوود بهبود یافته و در برابر فشارهای اجتماعی واکنش بهتری از خود نشان می‌دهد. به عنوان مثال در مقاله نیویورک پست در مورد Empire یا امپراطوری نویسنده چنین نوشته است " این فیلم از طریق تلویزیون به بالاترین سطح در پیوستار تنوع نژادی دست یافته است، دنیای فیلم دیگر یارای ربودن گوی سبقت از آن را نخواهد داشت (روآرک، 2015). مقاله نویسان به عنوان شاهدی مبتی بر اینکه صنعت تلویزیونی مشکلات خود را با تبعیض‌های نژادی و جنسیتی حل کرده است، به حداقل‌ترین اما در عین حال بی سابقه ترین تنوع در فصل تلویزیونی 2015-2014 استناد می‌کنند. راه حل این مشکل نمایش هر چه بیشتر تفاوت‌ها است نه تغییرات و تحولات ساختاری.

http://www.roozname-negarie-electronic.ir/

هرمان گری در انتقاد از سیاست‌های فرهنگی نمایش به این نتیجه رسید که اِعمال فشار برای افزایش نمایش تفاوت‌های فرهنگی مهمترین عامل دخیل در تداوم نابرابری‌های ساختاری جنسیتی و نژادی است: سیاست‌های فرهنگی به جای کشمکش برای بیان مجدد و ساختاربندی مجدد تبعیض‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی محرومیت‌های گروهی، به دنبال آن است که در نهایت این افراد شناخته و دیده شوند (2013، صفحه 772). گفت و گوها و مباحثات مطبوعاتی در مورد چند فرهنگ گرایی و تفاوت در رسانه نظیر پوشش دهی تنوع در برنامه‌های تلویزیونی باعث بی نیازی از تغییرات ساختاری مستمر می‌شود. نمایش و دیده شدن افراد استثنایی و محروم امکان مشمولیت افراد زیادی را فراهم می‌آورد.

در واقع مطالعات مربوط به این صنعت که در فصل کاری 2015-2014 منتشر شده‌اند به این نتیجه رسیده‌اند که تغییرات اندکی در مواضع انتقاد از قدرت نهادی ایجاد شده است (اتحادیه کارگردانان آمریکا/DGA، 2015؛ هانت و رامون، 2015؛ هانت، رامون و تران، 2016؛ نگرون-مونتانر، 2014؛ اسمیت، ششویتی و پیپر، 2014؛ اسمیت، شویتی و پیپر، 2016). به عنوان مثال در فصل کاری 2015-2014 که 3910 قسمت برنامه از طریق تلویزیون پخش شده است، 69 درصد (2592) به کارگردانی مردان سفیدپوست تهیه و پخش شده بودند؛ رتبه بعدی مربوط به مردان اقلیت قومیتی و نژادی (15 درصد)، زنان سفید پوست (13 درصد) و زنان اقلیت‌های قومی و نژادی (3 درصد) است (DGA، 2015). از میان 227 سریال تلویزیونی که توسط DGA بررسی شده است، 22 درصد زنان اقلیت‌های قومی و نژادی را به کار نگرفته و یا میزان استخدام این افراد در حداقل میزان ممکن بوده است و این در حالی است که در سریال BET، عوامل فیلم به صورت 100 درصد از میان گروههای اقلیت انتخاب شده بودند (اتحادیه کارگردانان آمریکا، 2015). نکته جالب توجه این است که گروه Shondaland همراه با کارگردانان و کارکنان مرد سفید پوست خود در میان 50 نمایش تلویزیونی برتر که گروههای اقلیت را به کار گماشته‌اند قرار ندارند. برنامه‌های Black-ish، Devious Maids، Fresh off the Boat، Jane the Virgin و Modern Family به دلیل مشارکت دهی زنان و اقلیت‌های قومیتی برای کارگردانی حداقل 40 درصد از قسمت‌های خود بالاترین رتبه‌های این فهرست 50 موردی را به خود اختصاص داده‌اند. در ارتباط با فیلم‌های سینمایی، در حالیکه کارگردان مهمترین نقش خلاقانه را ایفا می‌کند، گزارش VARD حاکی از ان است که بالاترین میزان همگنی و یکنواختی مربوط به 82.4 درصد از فیلم‌هایی است که در سالهای 2013 و 2014 عمدتاً توسط مردان سفیدپوست تولید شده‌اند و این در حالی است که 1.3 درصد از این فیلم‌ها مربوط به زنان

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

گروه‌های اقلیت قومی و نژادی هستند. از سال 2007 تا 2013، زنان آفریقایی-آمریکایی کارگردانی تنها دو فیلم مهم را بر عهده داشتند (اسمیت، شویتی و پیپر، 2015).

چارچوب ضرورت اقتصادی

نکته جالب توجه این است که متون مطبوعاتی هیچ اشاره‌ای به چارچوب استثناگرایی هالیوود ندارند و در مقابل از مطالعات صنعتی برای گسترش منطق کاپیتالیستی جهت تجلیل از پیشرفت محسوس هالیوود بهره می‌گیرند. از همه مهم‌تر آنکه چارچوب ضرورت اقتصادی عمدتاً بر یافته‌های مربوط به فیلم‌های سینمایی و سریال‌های تلویزیونی دارای شخصیت‌ها و بازیگران متنوع که در سایت رتبه بندی و باکس آفیس عملکرد بسیار بهتری از بازیگران سفیدپوست دارند استوار است (هانت و رامونف 2015؛ هانت، رامون و تیران، 2016). دست کم 9 مورد از 53 داستان بر مطالعات صنعتی و داستان‌هایی نظیر "دریافت جایزه‌ای که ثمره زحمت و تلاش گروههای اقلیت است" (موریال، 2015) و "برنامه‌هایی که در انها گروه‌های اقلیت حضور دارند رتبه بالاتری دریافت کرده و در صدر جدول باکس آفیس قرار می‌گیرند" (زیگموند-بروکا، 2015) استوار هستند. چنین داستان‌هایی باعث می‌شوند اخباری با این مضمون تولید شوند که تنوع در هالیوود از نظر اقتصادی اجتناب ناپذیر بوده و قبلاً نیز رخ داده است. روزنامه نگاران عمدتاً بر تغییرات جمعیت شناختی در مخاطبان که نقطه کانونی تداوم حیات اقتصادی هالیوود است متمرکزند.

چارچوب ضرورت اقتصادی مشابه با چارچوب استثناگرایی هالیوود بر تنوع در صفحه نمایش متمرکز است تا تغییر در ساختار جنسیتی و نژادی هالیوود. این چارچوب چنین فرض می‌نماید که تغییرات جمعیت شناختی منجر به بروز تغییرات ساختاری در صنعت می‌شود و نمایش این تفاوت‌ها و تنوع‌ها در برنامه‌های تلویزیونی 2015-2014 گسترش بیشتری می‌یابد. پیشرفت در نمایش این افراد در صفحه نمایش تلویزیونی بار دیگر هم ارز با تغییرات ساختاری طولانی مدت قلمداد می‌شود. چارچوب ضرورت اقتصادی به صورت اجتناب ناپذیر باعث می‌شود ساختار قدرت در هالیوود و برتری قومی و نژادی بلامنازع و تزلزل ناپذیر باقی بماند.

هم چارچوب استثناگرایی و هم چارچوب ضرورت اقتصادی گویای همان چیزی هستند که ملامد (2011) آن را "تکثر فرهنگی نئولیبرال" می‌نامد. تکثر فرهنگی نئولیبرال به مدیریت تضادها و تناقضات زندگی نژادی و قومی در امریکا می‌پردازد. این رویکرد از نمایش هر چه بیشتر این افراد در صفحه نمایش استقبال می‌کند و در عین حال از نابرابری ساختاری غفلت می‌ورزد. از منظر او پدیداری فرهنگی یک خدمت اجتماعی است و در عین حال این واقعیت را که میزان فقر در

http://www.rooznamenegari.electronic.ir/

میان اقلیت‌های قومی و نژادی آمریکا روز به روز در حال افزایش است پاک می‌کند (لوپز و پاتن، 2015). و این رویکرد شواهد سطحی در مورد تنوع را از منظر زبان بازار توجیه می‌کند نه بر اساس اخلاق و ارزش‌های ایجاد تغییر در خدمات عمومی (داونینگ و هاسبند، 2005).

چارچوب جنسیت گرایی و نژاد پرستی نهادی

البته کلیه برنامه‌های سرگرمی در دامنه تضادها و تناقض‌های تکثر فرهنگی نئولیبرال قرار نمی‌گیرند. تعداد محدودی از متون (20 مورد از 53) فعالانه به بررسی این صنعت می‌پردازند تا توجه همگان را به سمت جنسیت گرایی و نژاد پرستی نهادی در هالیوود جلب نمایند. برای اثبات این چارچوب، این تحلیل عمدتاً بر پوشش خبری در مورد مقالاتی متمرکز است که در نشریه آنلاین تحت عنوان "دیدلاین هالیوود: 2015 مقدماتی: سال پخش برنامه‌های قومیتی" چاپ شده‌اند (آندروا، 2015). در این مقاله، نلی آندرآ (ویراستار دیدلاین هالیوود) چنین گزارش نموده است که مؤسسات استعداد یابی و کارگردانان نگران این مسئله هستند که افزایش تمایل هالیوود به تنوع گرایی آینده اشتغال بازیگران را به صورت منفی تحت الشعاع خود قرار داده است:

درست همانطور که دریا تغییر می‌کند، برخی بر این باورند که آونگ (پاندول) باید در جهت مخالف و در مسیر طولانی در نوسان باشد. به جای آنکه حوزه‌ای برای رقابت میان بازیگران بر سر نقش مورد نظر تهیه و فراهم شود، امسال تعداد قابل توجهی از بخش‌ها برای قومیت‌ها اختصاص یافته است و هیچ محدودیتی برای بازیگران قفقازی در نظر گرفته نشده و برخی از عاملان نیز در این باره هشدار داده‌اند.

گزارش آندرآ به سرعت در مطبوعات و رسانه‌های مکتوب و آنلاین با عناوین مختلف منتشر شد. به عنوان مثال مجله آنلاین Laist گزارش مجله دیدلاین هالیوود را با این عنوان منتشر کرد " به گزارش دیدلاین، در تلویزیون دیگر نقشی برای افراد سفید پوست وجود ندارد" (تسی، 2015). پخش برنامه‌های تلویزیونی عاری از هر نوع تعصب نژادی یک فعالیت تکثر فرهنگی نئولیبرال است. در شرایط به دور از تبعیض نژادی، کلیه بازیگران صرف نظر از قومیت، نژاد یا جنسیت از فرصتی برابر برای رقابت برای شغل‌ها برخوردار هستند. دیدگاه‌های مجهول الهویه ای که توسط عوامل با استعداد و کارگردانان در یکی از ستون‌های دیدلاین درج شده بودند چنین تفسیر شدند که این صنعت به دنبال تنوع است، و این در حالی است که بقای اقتصادی این صنعت منجر به تبعیض نژادی بر علیه بازیگران سفیدپوست می‌شود.

مطالعات مربوط به این صنعت خود گویای آنست که اقدامات تهیه و پخش برنامه‌های تلویزیونی به دور از تعصبات نژادی بسیار نادرند و مؤسسات استعداد یابی و کارگردانان تلویزیونی اولین و

http://www.rooznamenegarielectronic.ir/

مهمترین مخالفان حضور زنان و بازیگران گروه‌های اقلیت نژادی و قومیتی هستند (هانت و رامون، 2015؛ هانت، رامون و تیران، 2016). به عنوان مثال در فهرست استعدادهای پنج موسسه هالیوود نام بازیگران اقلیت‌های قومیتی و نژادی کمتر از حد واقع درج شده بود و بیشتر این افراد مربوط به موسساتی با سرمایه فرهنگی اندک بودند (هانت، رامون و تران، 2016). وقتی بازیگران اقلیت‌های قومی و نژادی توسط نهادهای مهم معرفی می‌شوند، احتمال اینکه بتوانند برای نقش‌های مهم فیلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی رقابت کنند سه برابر کاهش می‌یابد (هانت و همکاران، 2016؛ صفحات 38-37). در نتیجه مسئولان نهادهای استعدادیابی که برای فیلم‌های مهم و برنامه‌های شبکه تلویزیون و کارگردانان افراد با استعداد را معرفی می‌کنند و این افراد از بازیگران رنگین پوست برای آزمون هنرپیشگی دعوت به عمل نمی‌آورند و این دو فرآیند مهمترین موانع ورود بازیگران زن، اقلیت‌های قومی و نژادی به این عرصه هستند.

در واقع مطالعات این صنعت به جای کاهش نقش برای افراد سفیدپوست، به پیشرفت نه چندان آسان و حداقلی گروه‌های اقلیت اشاره کرده‌اند. نمایش‌های لاتینی از سال 2010 تا 2013 در تلویزیون که شامل Modern family است در اصل از نظر کیفیت و کمیت به مراتب بدتر از دهه 1950 است (نرگون-مونتانر، 2014). در این فیلم، کمتر از 30 درصد دیالوگ‌ها مربوط به زنان است (اسمیت، شویتی و پیپر، 2014) و 74 درصد از دیالوگ‌ها مربوط به بازیگران سفیدپوست است و این در حالی است که بازیگران سیاه پوست (4.9 درصد)، لاتینی (4.4 درصد)، آسیایی (4.4 درصد) و خاورمیانه و هندی آمریکایی (کمتر از 2 درصد) جایی در این نمایش ندارند (اسمیت، شویتی و پیپر، 2016). در سال 2015، 66 درصد از بازیگران فیلم‌های سینمایی، برنامه‌های تلویزیونی و پلفترم های پخش آنلاین مرد بوده و 71 درصد از شخصیت‌ها به بازیگران سفید پوست اختصاص داشته است (اسمیت، شویتی و پیپر، 2016). اگرچه در خلال 9 سال اخیر بهبود اندکی در برنامه‌های هالیوود رخ داده است، شخصیت‌های آسیایی-آمریکایی، آفریقایی-آمریکایی، لاتین و بومیان آمریکا همچنان نامرئی بوده و عمدتاً نقش‌های ثانویه از آنِ این بازیگران می‌شود؛ در واقع این افراد گرفتار کلیشه‌های قومی و نژادی که میراث هالیوود هستند شده‌اند (بلتران، 2010؛ دل ریو، 2006؛ هاونز، 2013؛ جوزف، 2012؛ مینز-کولمن، 2002؛ مولینا-گوزمن، 2010؛ رامیرز-برگ، 2000؛ اسمیت-شوماد و مینز-کولمن، 2013؛ اسکیرز، 2009، 2013؛ والدیویا، 2010). پژوهش‌های مربوط به قومیت و نژاد در رسانه گویای آن هستند که نظام حاکم بر نمایش‌ها چنین ایجاب می‌کند که شخصیت‌های آفریقایی آمریکایی و لاتین افرادی بیگانه، عجیب و غریب و یک تهدید فرهنگی هستند. این همان نظام نمایشی است که از طریق هماهنگ سازی تفاوت‌های کلیشه‌ای دیگران را سرگرم می‌کند.

http://www.roznamegarielectronic.ir/

یکی از نکات به ظاهر بی ضرر در دیدلاین هالیوود تنش بین ساختار معاصر هالیوود را افشا کرده است. انتشار بیانیه MEMC که با هدف معذرت خواهی منتشر شده و به تغییر در ساختار قدرت و امتیازات ویژه‌ای که منحصراً در اختیار عده‌ای محدود است اشاره کرده بود فوراً با واکنش عموم مردم مواجه شد:

شرم بر دیدلاین که زمینه لازم برای پیش داوری و تعصب را برای عوامل هالیوود فراهم می‌آورد؛ افرادی که در نهایت ناشناختگی خود را یکی از محافظان و مراقبان صنعت سرگرمی معرفی می‌کنند و در عین حال کوچکترین تمایلی به تغییر در اقدامات غیرعادلانه و انحصاری و پیشرفت ندارند.

یکی از مهمترین پاسخ‌هایی که در ارتباط با مقاله دیدلاین منتشر شد و در مطبوعات بازتاب بی سابقه‌ای یافت مربوط به شوندا ریمز است " اولین واکنش: ابداً. اول اجازه دهید درآمد من افزایش یابد و سپس کسی کیف پول مرا نگه دارد! دومین واکنش: این مقاله چنان عامی و در نهایت جهالت نوشته شده است که من خود را درگیر آن نمی‌کنم (ریمز، 2015؛ مارس 24). ریمز در پاسخ به مقاله هالیوود ریپورتر چنین می‌افزاید:

در دنیایی که همگان به غلط چنین تصور می‌کنیم که به برابری جنسیتی دست یافته‌ایم و جامعه ما نژاد پرستی را پشت سر گذاشته و اوباما رئیس جمهوری ما شده است، بهتر است اگر ادعای لیبرال بودن داریم، به تعصبات و تبعیض بر علیه زنان و زن ستیزی عجیب و غریبی که در این مقاله به وضوح مشاهده می‌شود نگاهی داشته باشیم (گلدبرگ، 2015).

ریمز خود شخصاً یکی از طرفداران پخش برنامه‌هایی با حضور افراد رنگین پوست است. تونی گلدوین مجری برنامه "فرار از قاتل" چنین اظهار کرده است که در مقام نویسنده "رسوایی" تصمیم گرفته است ویولا دیویس را برای نقشی که در ابتدا برای یک مرد سفید پوست در نظر گرفته شده بود انتخاب نماید (گلدوین، 2015).

فشار علیه تعصبات نژادی و قومیتی در مؤسسات استعداد یابی در تضاد با استثناگرایی و ضرورت اقتصادی نوظهور در هالیوود است. علیرغم پیشرفت در برنامه‌های نمایشی تلویزیون و نمایش اقلیت‌ها، مقاله دیدلاین به ما نشان داد که جنگ بر سر برابری در هالیوود به خارج از صفحه نمایش نفوذ کرده است. دیدگاه‌هایی که توسط استعدادیابان ناشناس در مورد این مقاله به رشته تحریر در آمده است به وضوح گویای آن هستند که در فرآیند تعارض بر سر فقدان تنوع در هالیوود، قدرت مردسالارانه و امتیازات انحصاری سفیدپوستان به نحو قابل توجهی تنزل یافته است. چارچوب نژاد پرستی و جنسیت گرایی نهادی بیشتر در دیدگاه سردبیران و مقاله نویسان مشاهده می‌شود تا مقالات خبری که داستان‌های اعتراض آمیزی در مورد ساختار مستحکم

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

قدرت می‌نویسند. دیدگاه‌های مربوط به این مقاله از دیدلاین و واکنش شدیدی که متعاقب آن مشاهده می‌شود به وضوح گویای آن است که در نهایت در پسِ پرده اعتراضات، مردان سفیدپوست بر عرصه هالیوود سلطه دارند و این سلطه زیر لوای افزایش تنوع و حضور رنگین پوست‌ها در صفحه نمایش پنهان مانده است.

East los High: مدل‌هایی نوآورانه و بدیع برای تولید و نمایش

تغییر در روند تهیه محتوای تلویزیونی، توزیع و مخاطبان فرصتی ایده آل برای تأمل در مورد آینده تحول آمیز نمایش‌ها را در خارج از ساختار نژاد پرستی و جنسیت گرایی سنتی هالیوود فراهم می‌آورد. پلتفرم‌های پخش آنلاین برنامه‌ها در نقطه محوری استراتژی‌های مربوط به مخاطبان محتوایی در مورد مردم لاتین و اقلیت‌های نژادی و قومی دیگر تولید می‌کنند. در این خدمات که هزینه آنها توسط مشترکین پرداخت می‌شود، اینکه چه کسی هزینه را پرداخت کرده و امکان دسترسی به محتوا را دارد و چه محتوایی قابل دسترسی است از قبل مشخص بوده و در مقابل محتوایی اصلی برای گروههای جمعیت شناختی متنوع که از مشترکین این برنامه هستند تأمین می‌شود. افزون بر این، با توجه به اینکه خدمات پخش برنامه‌ها به صورت آنلاین محتوای خود را مانند شبکه‌های تلویزیونی تنظیم و تعیین نمی‌کنند، بنابراین امکان عبور از مرزهای نمایشی و آسان گیری در مورد روایت‌ها و داستان‌های غیر قراردادی وجود دارد. همچنین در ارتباط با این خدمات امکان ادغام نوآورانه و بسیار هدفمند پلتفرم‌های آنلاین (که اکثر مخاطبان آنها جوانان هستند- گوشی‌های هوشمند، تبلت ها و غیره) با محتوای تبلیغاتی نیز وجود دارد. اولین برنامه فرارسانه ای Hulu (ELH) مربوط به گروه کارگردان و تهیه کننده لاتینی است، کلیه نویسندگان لاتینی هستند و کلیه برنامه‌های لاتینی در مکزیک که در مجاورت شرق لوس آنجلس قرار دارند تهیه و تولید شده‌اند.

مدل تولیدی همگرا

ترکیب ژانرهای برنامه‌های تلویزیونی آبکی و کم مایه و آگهی خدمات عمومی از طریق پلتفرم فرارسانه ELH که اکنون در چهارمین فصل خود قرار دارد، یکی از موفق‌ترین نمایش‌های Hulu است. بعد از نمایش فصل اول (فصل کامل در جولای-آگوست پخش شد) همچنان در میان یکی از ده نمایش برتر Hulu و بالاترین نمایش ازنظر تماشاگرانی لاتینی است (کا موتا، ارتباطات شخصی، 21 اکتبر، 2015). در ارتباط با سریال‌های فصل سوم، Hulu تصمیم گرفت آن را منحصراً در اختیار مشترکین که حق اشتراک پرداخت کرده‌اند قرار داده و مخاطبان جوان را وادار

http://www.roznamenegarielectronic.ir/

کند روش‌هایی خلاقانه برای دسترسی به این برنامه پیدا کنند. مخاطبان از طریق تامبلر، توییتر، اینستاگرام و فیسبوک به این برنامه دسترسی پیدا کردند. همچنین نویسندگان و تهیه کنندگان فرارسانه خود را وقف تهیه محتوای آنلاین نموده‌اند که این خدمات شامل ارائه فهرستی از ویدئوهای داستانی بر اساس شخصیت‌ها و همچنین سایر محتویات فرعی مانند لینک‌ها منابع هستند.

در حالیکه بخش عمده محتوای تلویزیونی دارای اجزای فرا رسانه‌ای و رسانه اجتماعی هستند، یکی از ابعاد منحصر به فرد ELH این است که بعد از تهیه و توسعه، تهیه کنندگان اجرایی بعد فرا رسانه را به عنوان بخش محوری موفقیت نمایش‌ها و برنامه‌های خود معرفی کردند. مدیر برنامه و تهیه کننده اجرایی Wise Entertainment، کیتی موتا در دوران تحصیل خود در مقطع کارشناسی ارشد در رشته مطالعات رسانه در دانشکده جدید مطالعات اجتماعی مفهوم همگرایی و تولید فرارسانه را مطرح نمود. او در پایان نامه خود به بررسی محیط در حال تغییر رسانه در هندوستان، مکزیک و آمریکا پرداخته و چارچوبی نظری برای استفاده از محتوای فرا رسانه در برنامه‌های سرگرمی آموزشی طراحی و تدوین نمود: "من با استناد به این چارچوب نظری طرحی پیشنهادی برای کاربرد عملی این نظریه ارائه کرده‌ام. تمام آنچه که ما انجام داده‌ایم، آنچه که من برای مرکز رسانه جمعی در سراسر جهان انجام داده‌ام – به جز زمان حاضر- در بازار آمریکا در جریان است. این بار مهمترین ستون ما سریال‌های فرارسانه ای همراه با تلویزیونی و سپس فرارسانه است که به اعماق شخصیت داستانی و مسائل اجتماعی نفوذ کرده و همچنین با طرفداران ارتباط برقرار می‌کند" (کا موتا، ارتباطات شخصی، 21 اکتبر، 2015).

مرکز رسانه جمعی با همکاری گروهی از سایر شرکای غیر انتفاعی مسئولیت تأمین مالی این پروژه را بر عهده گرفت. بعد از موفقیت فصل اول، مدیران اجرایی Hulu درصدد آن برآمدند که منابع مالی خود را در اختیار تهیه کننده قرار دهند تا افرادی را از میان صنف خود استخدام نموده و ارزش محصولات خود را بهبود ببخشند.

از همان آغاز موتا بر این باور بود که فناوری دیجیتالی کلید دستیابی به مخاطبان مورد نظر و دستیابی به اهداف آموزشی خود و آموزش جنسی و ارائه اطلاعات جنسی به مردم آمریکای لاتین است. بنا به گفته موتا، او پیشنهادهای شبکه‌های تلویزیونی را به نفع Hulu رد کرد. او این تصمیم را بر اساس حمایت مدیران اجرایی Hulu از پخش برنامه در آمریکای لاتین، پخش برنامه‌هایی با محوریت داستان‌های غیرقراردادی و مجادله انگیز و این حقیقت که تماشاگران جوان باید برای ورود، مرور و دسترسی آسان به منابع آنلاین نیازمند ارتباط اینترنتی هستند اتخاذ نموده است:

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

این افراد هرگز مجبور نخواهند بود اجزای قراردادی را تغییر داده و یا آنها را حذف نمایند. آن‌ها همیشه حامی ما بوده و مطابق با روش ما که شامل همکاری با چندین سازمان غیر انتفاعی و متخصصان و کارشناسان و جوانان است عمل نموده و خود را موظف به شناسایی بهترین روش برای ادغام این موضوعات به صحیح‌ترین شکل ممکن خواهند دانست. بنا به همان دلایل این بهترین اقدام ممکن است (کا موتا، ارتباطات شخصی، 21 اکتبر 2015).

بنا به گفته موتا، شبکه‌ها بیشتر به برنامه‌هایی علاقه مندند که سعی دارند کنترل بیشتری بر ماجرای داستان و پخش آن داشته باشند. به عنوان مثال تقاضای شبکه برای تغییر برنامه‌های مختص آمریکای لاتین به نفع گروههای چند قومیتی که مهمترین ویژگی شبکه‌های تلویزیونی است خط قرمزی بود که موتا تصمیمی برای نقض و عبور از آن نداشت. خواسته شبکه‌ها مفهوم خلاقانه بدون سیاست‌های فرهنگی و اجتماعی نمایش بود. با این حال از دیدگاه Hulu، برنامه نمایشی یک سرمایه گذاری کم خطر است زیرا هم خواستار محتوای اصیل بوده و ELH از قبل مسئولیت تأمین مالی آن را بر عهده گرفته بود.

گسستگی در نظام‌های نمایشی

در ELH هر فصل از سریال بعد از توجیه و پرسش از مخاطبان این سریال که از میان دانشجویان دانشکده East Los High انتخاب می‌شوند پایان یافته و فصل بعدی آغاز می‌شود. کاتلین بدویا (تهیه کننده اجرایی برنامه‌ها و رسانه‌های نوین) در فرآیند همکاری خود با مشاوران دانشگاهی، مشاوران اجتماعی و مشاوران دانشجویی در چندین گروه تمرکز که با حضور صدها دانشجو تشکیل شده بود حضور یافت. مطالعات گروه تمرکز اطلاعاتی در مورد تصمیم برای پخش برنامه و تعیین نوع برنامه‌هایی که نوجوانان به انها نیاز دارند و در جست و جوی آن هستند ارائه می‌دهد. به عنوان مثال بر اساس نتایج پژوهش در مورد فصل یک، تهیه کنندگان تصمیم گرفتند اطلاعات مفصلی در مورد بازیگر نقش اول سریال ارائه دهند. زیرا دانشجویان قادر به برقراری ارتباط با این شخصیت نبودند. همچنین در پاسخ به دانشجویان همجنس گرا که معتقدند بودند نمی‌توانند خود را در بطن داستان قرار دهند تهیه کنندگان تصمیم گرفتند در روند داستان یک شخصیت زن همجنس گرا و شخصیت دگرجنسی بگنجانند (کا بدویا، ارتباطات شخصی، 20 اکتبر 2015). همچنین در فصل دوم این برنامه تلویزیونی داستانی در مورد خشونت خانگی اضافه شد و فصل سوم بیشتر مربوط به دانشجویان فاقد مدارک، دانشجویان دگرجنسی و خشونت و بزهکاری پرداخته شد. یکی از مهمترین اجراهای مجری برنامه کارلوس پورتوگال و نویسندگان برنامه این بود که تا حد امکان در مورد زندگی جوامعی که به تصویر کشیده شده‌اند صادق باشیم

http://www.roozname negarielectronic.ir/

(سی پورتوگال، مصاحبه شخصی، 15 اکتبر، 2015). این نمایش دقیقاً در همان جایی اجرا شد که نویسندگان آن بومی همان منطقه بودند تا از این مسئله اطمینان حاصل شود که زبان مورد استفاده دقیقاً بازتابی از زبان دانش آموزان دبیرستانی اهل آمریکای لاتین در شرق لوس آنجلس است.

با توجه به اینکه این پروژه با مشارکت بیش از 15 سازمان غیر انتفاعی در حوزه سلامت عمومی انجام شده است- سازمان‌هایی همچون اپراتور تلفنی خشونت خانگی ملی، حامیان جوانان و فرزندپروری برنامه ریزی شده- نمایش به دقت مورد بررسی قرار گرفت تا صحت و دقت آن تأیید شده و به صورت دیجیتالی با اطلاعات و منابع کمکی مورد نیاز مرتبط شود (بدویا، ارتباطات شخصی، 20 اکتبر 2015). این برنامه از یک هیئت نظارتی متشکل از سازمان‌های حمایتی، مشاوران دانشگاهی و نمایندگان عمومی نیز برخوردار بود تا روند بازنمایی مسائل، مردم آمریکای لاتین و جوانان تحت نظارت آنان و صحیح و مناسب انجام شود. در نتیجه این مشاوره‌ها، نویسنده‌ها بارها متن اصلی را بازنویسی کردند تا نمایش بازتاب واقعی مسائل و اطلاعات باشد. افزون بر این یک گروه پژوهشی و توسعه همراه با بازیگران، در دوران پخش برنامه و همچنین در فاصله بین فصول به بررسی حساب‌های کاربردی فیسبوک، توییتر، تامبلر و اینستاگرام پرداختند.

در نهایت اینکه محتوای فرارسانه ای در نقطه کانونی توسعه قرار گرفت. پورتوگال به کل فرآیند تولید نظارت داشت و کل گروه از مجموعه‌ای از نویسندگان که به صورت انحصاری خود را وقف تهیه محتوا در فرارسانه ها نموده بودند کمک گرفت. در حالیکه نویسندگان فرارسانه باعث شدند محتوای فرارسانه موازی با روند سریال پیش رود، متن فرا رسانه اصیل بوده و به صورت مستقل از محتوای سریال که به صورت آنلاین پخش می‌شد تهیه شد:

اگرچه ما گاهی آگهی خدمات عمومی ارائه خواهیم کرد، هدف ما این است که این شبکه را ایجاد کنیم، به اعماق آن نفوذ کنیم و تجربه‌ای نوین برای سرگرمی و درگیری مخاطبان ایجاد کنیم و در عین حال شرایط را طوری فراهم کنیم که افراد پا به مکان‌های مورد نظر خود گذاشته و در قالب شخصیت‌های مورد علاقه خود نفوذ کنند (کا موتا، ارتباطات شخصی، 21 اکتبر 2015).

کلیه مطالعات، برنامه‌های پخش آنلاین و محتوای فرارسانه ای با همکاری هم سعی دارند برنامه‌ای بی نظیر، محرک، آموزشی و از همه مهمتر سرگرم کننده برای مخاطبانی که بخش محوری آنان مردم آمریکای لاتین هستند تولید کنند.

تهیه کنندگان ELH با اتخاذ مسیر فرعی و دور زدن ساختار مردسالارانه شبکه‌های تلویزیونی توانستند ژانرها را متحول کنند. فعالیت در خارج از محدودیت‌های نهادی هالیوود، این امکان را

http://www.roozname-negarie-cronic.ir/

برای نویسندگان ELH فراهم آورد که از طریق طراحی داستان و شخصیت‌هایی کاملاً متفاوت از کلیشه‌ها، استعاره‌های مجازی حاکم بر عرصه نمایش را از بین ببرند. بدین ترتیب این برنامه راوی داستان‌هایی است که در عین پیچیدگی برای مخاطبان جوان موضوعی دیر آشنا بوده و در آنِ واحد موضوعی است غریب و نادر که تا کنون در شبکه‌های تلویزیونی به آن پرداخته نشده است. اگرچه این برنامه در درجه نخست برای مردم اهالی آمریکای لاتین طراحی شده بود، اما دیری نگذشت که در سرتاسر جهان مخاطبان را به سمت خود جلب نمود (بدویا، ارتباطات شخصی، 20 اکتبر 2015؛ موتا، ارتباطات شخصی، 21 اکتبر 2015). نویسندگان و تهیه کنندگان اجرایی این نمایش تلویزیونی عمداً کلیشه‌ها را نشان دادند و خود به خوبی واقف بودند که در انتهای نمایش این کلیشه‌ها رنگ خواهند باخت (بدویا، ارتباطات شخصی، 20 اکتبر 2015). بنابراین مخاطبان به زندگی جوانان که گاهی مملو از هیجان است و گاهی از لابه لای داستان‌ها و روایت‌ها زندگی دوشیزگان آمریکای لاتین را به تصویر می‌کشد و داستان سوء استفاده‌های جنسی، مصرف مواد، ایدز، استفاده از روش‌های پیشگیری از بارداری، بارداری در نوجوانان، هویت جنسی، خشونت خانگی، تعرض جنسی و سایر موضوعات را روایت می‌کند دعوت می‌شوند. مخاطبان به دنیایی فرا خوانده می‌شوند که در آن نوجوانان اطلاعاتی در مورد روش‌های پیشگیری از بارداری و محافظت جنسی و کنترل زاد و ولد کسب می‌نمایند. همچنین مخاطبان با دنیایی آشنا می‌شوند که بارداری نوجوانان منتهی به ازدواج، فرزند خواندگی یا سقط جنین نمی‌شود و فرد تعمداً و دانسته به روش پزشکی اقدام به سقط جنین می‌کند. این همان دنیای نمادین است که در آن همه انسان‌ها از نژاد لاتین هستند-پزشکان، معلمان، مددکاران اجتماعی، صاحبان رستوران‌ها و مالکان زمین‌ها. دنیایی که همه در آن از نژاد لاتین هستند دنیای است عادی و هنجار که شخصیت اصلی داستان که یک زن است داستان را به پیش می راند.

تهیه کنندگان اجرایی East Los High تحول دیجیتالی را وارد نظام نمایشی خود کردند. بدین ترتیب دست اندرکاران تولید و تهیه محتوا ساختارهای جنسیت گرایی و نژادپرستی هالیوود را به لرزه در آوردند. این برنامه دارای وابستگی مضاعف به صدای طنین انداز مخاطبان فراموش شده و در حاشیه مانده است؛ همان مخاطبانی که موتا معتقد است رسانه‌های عمومی در حق آنان کم لطفی کرده‌اند. تهیه کنندگان اجرایی Wise Entertainment از طریق نظرسنجی از مخاطبان و مشاوره با آنها این امکان را برای جوانان آمریکای لاتین فراهم کردند که تصویری از خود ترسیم کرده و به روند داستان جهت ببخشند و با مشاهده داستان زندگی خود در محلی که آن را میهن و خانه خود می‌نامند به گفت و گو بنشینند. تولید کنندگان East Los High آینده دیجیتالی را امری ممکن و محتمل می‌دانند. زیرا موانع ورود و مخاطرات احتمالی کمرنگ‌تر

http://www.roozname-negarie-electronic.ir/

شده‌اند و به تبع آن امکان حضور در جلو و پشت دوربین فراهم آمده است. موفقیت ELH نشان دهنده قابلیت دیجیتال در متحول سازی ساختار قدرت و سلطه در هالیوود معاصر است.

نتیجه گیری

اگرچه نمایش اقلیت‌های مذهبی و قومیتی در شبکه‌های تلویزیونی به نحو قابل توجهی بهبود یافته است، تصمیمات اجرایی و تولید محتوا توسط ساختارهای قدرتی جنسیت گرایی و نژاد پرستی در هالیوود محدود و مقید شده است. این همان امتیاز ویژه‌ای است که با محوریت پارادوکس هالیوود با اعتراض همگان مواجه شده است. عدم حضور اقلیت‌ها در محصولات سینمایی و تلویزیونی و در عین حال گرایش روز افزون تلویزیون به سمت نمایش اقلیت‌ها در تلویزیون. با این حال تمرکز رسانه‌های نوین و فعالان فرهنگی بر بهبود نمایش اقلیت‌ها در صفحه نمایش توجه همه را از انتقاد از قدرت نهادی دور ساخته است. همانطور که گری (2013) استدلال می‌کند تمرکز بر نمایش‌ها باعث بی نیازی از تغییر اقتصادی، اشتغال و شیوه‌های کاری می‌شود. از این منظر، تعارض در مورد فقدان تنوع در هالیوود شاخصی از تعارض اجتماعی گسترده‌تر در مورد وضعیت متغیر قومیت، نژاد و جنسیت در آمریکا می‌باشد.

اما همانطور که بدویا به این مسئله اشاره کرده است، پیشرفت فناوری‌های دیجیتالی مخصوصاً پلتفرم‌های پخش آنلاین هر چیزی را روان و سیال کرده است و " اکنون دیگر بازی عوض شده است. در همه نمایش‌ها شاهد شخصیت‌ها و افرادی هستیم که سابق بر این بخت حضور در تلویزیون را نداشتند. به نظر من دوران هیجان انگیزی است. دیگر چیزی برای عرضه وجود ندارد". هدف قرار دادن استراتژیک مخاطبان اقلیت‌های نژادی و قومیتی توسط Hulu و Netflix از طریق برنامه‌های محبوب موجود و همچنین برنامه‌هایی که منحصراً برای این افراد طراحی و تولید شده‌اند فشار بی سابقه‌ای به شبکه‌های وابسته به تبلیغات و استودیوهای فیلمسازی که نیاز وافری به بودجه‌های کلان دارند وارد کرده است. تحول دیجیتالی در نهایت ظرافت در محصولات رسانه‌های سرگرمی ساختار قدرت را دستخوش تغییر کرده است، زیرا حتی در پلتفرم‌های پخش آنلاین برنامه‌ها، مردان سفید پوست بر تصمیم گیری، سیاستگذاری و تهیه برنامه‌های اصلی تسلط کامل داشتند. تنها گذر زمان به ما نشان خواهد داد که آیا رسانه دیجیتالی منجر به گسلش و جدایی تفاوت و قدرت در رسانه‌ها خواهد شد یا خیر. به بیان دیگر برنامه‌هایی نظیر ELH از تحول بالقوه در تولید و تأمین محتوا سخن می گویند. روی هم رفته تداوم فشار دانشگاهیان، فعالان رسانه‌های اجتماعی، سازمان‌های فعال اجتماعی بر متولیان و دست اندرکاران هالیوود

http://www.roozname-negarie-electronic.ir/

منجر به بروز تشکیلات هماهنگ‌تر و همگن‌تر می‌شود؛ تشکیلات هماهنگی که علائق و منافع اقلیت‌های نژادی و قومی نوظهور در آمریکا را نیز در دستور کار خویش قرار می‌دهد.

منابع:

Andreeva, N. (2015 March). Pilots 2015: The year of ethnic casting. Deadline Hollywood. Retrieved from http://deadline.com/2015/03/tv-pilots-ethnic-casting-trend-backlash-1201386511/

Banet-Weiser, S. (2012). AuthenticTM: The politics of ambivalence in a brand culture. New York City: New York University Press.

Barney, C. (2014, September 19). Fall TV 2014: Diversity is all the rage—Finally. San Jose Mercury News, pp. A20.

Béltran, Mary. (2010). Latina/o stars in U.S. eyes: The making and meaning of film and TV stardom. Champaign, IL: University of Illinois Press.

Content is King, But Viewing Habits Vary by Demographic. (2014, December 3). Nielsen Company. Retrieved from http://www.nielsen.com/us/en/insights/news/2014/content-is-king-but-viewinghabits-vary-by-demographic.html

Del Rio, E. (2006). The Latina/o Problematic: Categories and questions in media communication research. In C. Beck (Ed.), Communication Yearbook 30 (pp. 387–429). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Desilver, D. (2015, July 1). Share of counties where whites are a minority has doubled since 1980. Pew Research Center. Retrieved from http://www.pewresearch.org/fact-tank/2015/07/01/shareof-counties-where-whites-are-a-minority-has-doubled-since-1980/

Directors Guild of America. (2015, August 25). DGA TV diversity report: Employer hiring of women directors shows modest improvement; Women and minorities continue to be excluded in first-time hiring. Retrieved from http://www.dga.org/news/pressreleases/2015/150825-episodic-director-diversity-report.aspx

Downing, J. & Husband, C. (2005). Representing ‘race’: racisms, ethnicities and media. London: SAGE.

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

Goldberg, L. (2015, March 24). Shonda rhimes blasts “ignorant” article questioning “ethnic castings”.
The Hollywood Reporter, p. B8.
Goldwin, T. (2015, June 2). Scandal’s Tony Goldwyn on TV and film diversity: The reality is ‘undeniable
and unsustainable’. The Hollywood Reporter, B1.
Gonzalez, Eva. 2014. Engaging the evolving Hispanic consumers: Look at two distinct subgroups.
The Nielsen Company. Retrieved from
http://www.nielsen.com/us/en/insights/news/2014/
engaging-the-evolving-hispanic-consumers.html
Gray, H. (2013). Subject(ed) to recognition. American Quarterly, 65(4), 771–798.
Havens, T. (2013). Black television travels: African American media around the Globe. New York
City: New York University Press.
Hall, S. (1985). Signification, representation, ideology: Althusser and the post-structuralist debates.
Critical Studies in Mass Communication, 2, 91–114.
Hall, S. (1986). Gramsci’s relevance for the study of race and ethnicity. Journal of Communication
Inquiry, 10(2), 5–27.
Hall, S. (1992). Race, culture, and communications: Looking backward and forward at cultural
studies. Rethinking Marxism, 5(1), 10–18.
Hall, S. (1997). Representation: Cultural representations and signifying practices. London
Thousand Oaks, CA: Sage in association with the Open University.
Hunt, D. & Ramon, A. C. (2015). Hollywood diversity report: Flipping the script. Report by the Ralph
Bunche Center for African American Studies. Los Angeles, CA: University of California Los
Angeles.
Hunt, D., Ramon, A. C., & Tran, M. (2016). Hollywood diversity report: Busine$$ as usual. Report by
the Ralph Bunche Center for African American Studies. Los Angeles, CA: University of
California Los Angeles.
Joseph, R. 2012. Transcending blackness: From the new millennium mulatta to the exceptional multiracial.
Durham, NC: Duke University Press.
Khatchatourian, M. (2015, May 12). Hollywood’s ’biased’ hiring practices against women subject of
ACLU inquiry. Variety. Retrieved from
http://variety.com/2015/biz/news/hollywoods-biasedhiring-

http://www.rooznamenegarielectronic.ir/

practices-against-women-subject-of-a-c-l-u-inquiry-1201493101/
López, G., Gonzalez-Barrera, A. & Patten, E. (2012, March). Closing the digital divide: Latinos and
technology adoption. Washington, DC: Pew Research Center.
López, G., & Patten, E. P. (2015, September). The impact of slowing immigration: Foreign born
share falls among 14 largest U.S. hispanic groups. Washington, DC: Pew Research Center.
Means Coleman, R. (Ed.). (2002). Say it loud!: African-American audiences, media, and identity.
New York: Routledge.
Melamed, J. (2011). Represent and destroy: Rationalizing violence in the new racial capitalism.
Minneapolis, MN: University of Minneapolis Press.
Molina-Guzmán, I. (2010). Dangerous curves: Latina bodies in the media. New York University Press.
Molina-Guzmán, I., & Cacho, L. (2014). Historically mapping intersectional media studies. In C.
Carter, L. Steiner, & L. McLaughlin (Eds.), The Routledge companion to media & gender
studies (668 pp.). New York City: Routledge.
Morial, M. (2015, June 7). Embracing diversity reaps rich reward. Eureka Times Standard, p. B1.
Motion Picture Association of America. (2014, December 31). Theatrical market statistics. Los
Angeles, CA: Author.
Negron-Muntañer, F. (2014). The latino media gap: A report on the state of latinos in US media.
New York City: Columbia University.
New York: AG schneiderman announces settlement to ensure greater diversity in the film/TV production
industry. (2015, June 27). Plus Media Solutions. Retrieved from Lexus-Nexus Database
January 21, 2016.
O'Connell, M. (2015, February 13). TV Pilot season's big get: Diversity. The Hollywood Report,
p. A3.
Pardo, C. & Dreas, C. (2011). Three things you thought you know about US Hispanic engagement
with media and why you may be wrong. The Nielsen Company. Retrieved from http://www.
nielsen.com/content/dam/corporate/us/en/newswire/uploads/2011/04/Nielsen-Hispanic-
Media-US.pdf

http://www.roozname-negarielectronic.ir/

Pesce, N. A. (2015 July 13). Taking the lead Viola Davis engineers a role for herself in 'Lila & Eve'.
New York Daily News, p. B42.
Ramanathan, V. (2015, November 30). TV diversity? It's real, and it's fabulous. The Washington
Post, p. B55.
Ramirez-Berg, C. (2000). Latino images in film: Stereotypes, subversion, resistance. Austin:
University of Texas Press.
Rhimes, S. [ShondaRhimes]. (2015, March 24). 1st Reaction: HELL NO. Lemme take off my
earrings,esomebodytholdtmy,purse!,2nd,Reaction:fArticlerisrsorignorant Iocan'tn even be bothered.
[Tweet]. Retrieved from https://twitter.com/shondarhimes/status/580592562781716480
Roarke, R. (2015, October 19). Minority report how 'Empire' changed prime-time diversity for the
better. The New York Post, p. B12.
Ryan, M. (2016, February 23). Why TV is finally embracing the realities of race. Variety. Retrieved
from http://variety.com/2016/t/features/television-race-diversity-ratings-1201712266/
Siegemund-Broka. (2015, February 25). Diverse casts deliver higher ratings, bigger box office. The
Hollywood Reporter, p. B1.
Smith, S., Choueiti, M., & Pieper, K. (2014a). Race and ethnicity in 600 popular films: Examining on
screen portrayals and behind the Camera diversity. Los Angeles, CA: Annenberg School for
Communication Media Diversity and Social Change Initiative.
Smith, S., Choueiti, M., & Pieper, K. (2014b). Gender inequality in popular films: Examining on
screen portrayals and behind-the-scenes employment patterns in motion pictures released 2007-
2013. Los Angeles, CA: Annenberg School for Communication Media Diversity and Social
Change Initiative.
Smith, S., Choueiti, M., & Pieper, K. (2015). Race and ethnicity in 600 popular films: Examining on
screen portrayals and behind the Camera diversity. Los Angeles, CA: Annenberg School for
Communication Media Diversity and Social Change Initiative.
Smith, S. Choueiti, M., & Pieper, K. (2016). Inclusion & invisibility? Gender, media, diversity &

http://www.jpoznanenegarielectronic.ir/

social change initiative. Los Angeles, CA: Annenberg School for Communication Media
Diversity and Social Change Initiative.
Smith-Shomade, B. and Means-Coleman, R. (2013). Watching while black: Centering the television
of black audiences. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
Squires, C. (2009). African Americans and the media. London, UK: Polity.
Squires, C. (2013). The post-racial mystique: Media and race in the twenty-first century. New York
City: New York University Press.
Tse, C. (2015, March 25). TV is running out of roles for white people, Deadline reports. Laist.
Retrieved from
http://laist.com/2015/03/25/ethnic_castings_tv_white_shortage.php
Valdivia, A. (2010). Latina/os in the media. London: Polity.
Wong, T. (2015, November 19). Do not adjust your set; TV shows are becoming more diverse, but
there's still a long way to go. The Toronto Star, p. B38

http://www.rooznamenegarielectronic.ir/